

НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ СТАНОМ ПІДПРИЄМСТВА

У статті деталізовано методи аналізу формування та використання фінансових ресурсів підприємства шляхом конкретизації системи аналітичних показників, коефіцієнтів, порядку їх розрахунку, розрахунок альтернативних варіантів узагальнювального рейтингового показника з метою визначення рівня ефективності функціонування фінансового механізму.

Ключові слова: стратегія, ресурси, фінансовий механізм, аналіз, фінансовий стан, рейтинговий показник, ліквідні активи.

I. Вступ

Сучасний розвиток народногосподарського комплексу України породжує спектр гострих соціально-економічних проблем, потребуючи нагальної розробки нових і вдосконалення вже існуючих систем, методів, методик, прийомів та інших засобів управління, спрямованих на підвищення ефективності виробництва. Зокрема, велике значення має управління діяльністю підприємств, спрямоване, передусім, на організацію безпосередньо самого процесу виробництва, що можливо за умови здійснення щоденного ретельного аналізу фінансового стану суб'єктів господарювання, а відтак – аналізу формування і використання фінансових ресурсів як основних елементів фінансового механізму підприємства. Проведення згаданого аналізу можливе за умови застосування чітко визначеної його методики та організації.

Варто відзначити, що розвитку теорії та практики управління фінансовими ресурсами, аналізу формування і використання фінансових ресурсів, забезпеченню його інформаційної бази сприяли праці таких відомих вітчизняних учених, як: О.Д. Василюк, М.І. Горбатко, З.В. Гуцайлюк, О.М. Загородна, В.М. Івахненко, К.В. Ізмайлова, М.Я. Коробов, М.В. Кужельний, Л.А. Лахтіонова, В.О. Мец, Є.В. Мних, В.М. Опарін, П.Я. Попович, В.І. Самборський, І.Д. Фаріон, Р.В. Федорович, М.Г. Чумаченко, С.І. Шкарабан та ін. Серед зарубіжних авторів ці питання розглядали М.І. Баканов, І.Т. Балабанов, В.В. Бочаров, В.В. Ковальов, М.Н. Крейніна, Є.В. Негашев, Р.С. Сайфулін, А.Д. Шеремет та ін. Незважаючи на значні здобутки в дослідженні зазначених проблем, ряд питань щодо управління фінансовим механізмом підприємства потребує подальших досліджень.

Через це виникає необхідність у створенні такої методики аналізу формування і використання фінансових ресурсів підприємства, яка б не тільки дала змогу чітко визначити стан цих ресурсів і встановлювати рівень економічного розвитку досліджуваного підприємства, а й була доступною в обчисленні, зрозумілою й економічно ефективною з погляду співвідношення “вигоди-витрати”.

II. Постановка завдання

Метою статті є розробка практичних рекомендацій з підвищення ефективності фінансового механізму діяльності підприємства та методики аналізу формування й використання фінансових ресурсів підприємства.

III. Результати

Конкурентоспроможність підприємства можна забезпечити правильною організацією управління фінансами: рухом фінансових ресурсів та фінансовими відносинами. Зміст фінансового менеджменту полягає в ефективному використанні фінансового механізму для досягнення стратегічних і тактичних цілей підприємства.

Фінансовому керівництву підприємства необхідно постійно працювати над удосконаленням фінансового механізму, тобто над удосконаленням системи управління фінансами.

Процесу розроблення політики регулювання результативності діяльності підприємства відповідають такі послідовні етапи:

- визначення загального періоду розроблення політики формування рівня результативності діяльності підприємства;
- дослідження факторів зовнішнього середовища та рівня їх впливу на результативність діяльності підприємства;
- визначення системи стратегічних цілей формування рівня результативності діяльності підприємства;
- конкретизація цільових показників формування рівня результативності діяль-

- ності підприємства за періодами їх реалізації;
- розроблення політики формування рівня результативності діяльності підприємства;
- розроблення політики використання рівня результативності діяльності підприємства;
- розроблення системи організаційно-економічних заходів щодо забезпечення реалізації політики регулювання результативності діяльності підприємства;
- оцінювання розробленої політики регулювання результативності діяльності підприємства [3].

Також необхідно відзначити, що за умов ринкової економіки, самостійності підприємств, їхньої відповідальності за результати діяльності виникає об'єктивна необхідність визначення тенденцій розвитку фінансового стану та перспективних фінансових можливостей. На вирішення таких питань спрямовано фінансову стратегію підприємства.

Фінансова стратегія як складова загальної стратегії економічного розвитку організації має узгоджуватися з її цілями та напрямками. У свою чергу, фінансова стратегія справляє суттєвий вплив на загальну економічну стратегію підприємства. Зміна ситуації на макрорівні та на фінансовому ринку спричиняє коригування як фінансової, так і загальної стратегії розвитку підприємства.

Фінансова стратегія включає методи та практику формування фінансових ресурсів, їх планування та забезпечення фінансової стійкості підприємства за ринкових умов господарювання. Фінансова стратегія охоплює всі форми фінансової діяльності підприємства: оптимізацію основних засобів та оборотних коштів, формування та розподіл прибутку, грошові розрахунки, інвестиційну політику [2].

Усебічно враховуючи фінансові можливості підприємств, об'єктивно оцінюючи характер внутрішніх та зовнішніх факторів, фінансова стратегія забезпечує відповідність фінансово-економічних можливостей підприємства умовам, які склалися на ринку товарів. Фінансова стратегія передбачає визначення довгострокових цілей фінансової діяльності та вибір найефективніших способів їх досягнення. Цілі фінансової стратегії мають підпорядковуватися загальній стратегії економічного розвитку та спрямовуватися на максимізацію прибутку та ринкової вартості підприємства. При розробці фінансової стратегії слід враховувати динаміку макроекономічних процесів, тенденції розвитку вітчизняних фінансових ринків, можливості диверсифікації діяльності підприємства.

У процесі розробки фінансової стратегії особливу увагу приділяють виробництву

конкурентоспроможної продукції, повноті виявлення грошових доходів, мобілізації внутрішніх ресурсів, максимальному зниженню собівартості продукції, формуванню та розподілу прибутку, визначенню оптимальної потреби в оборотних коштах, раціональному використанню залучених коштів, ефективному використанню капіталу підприємства.

Фінансові механізми та інструменти, які традиційно використовуються в країнах з ринковою економікою, потребують адаптації до умов економіки України, що трансформуються. Підприємства повинні формувати власні фінансові механізми та інструменти, виходячи з особливостей як кожного контракту, так і конкретних умов ринкового середовища. Для цього у складі економічних структур підприємства мають створюватися підрозділи фінансової інженерії, які покликані найтісніше взаємодіяти зі службами стратегічного планування й управління підприємством.

Якщо керівництво будь-якого підприємства буде своєчасно та досконало розглядати вищезазначені актуальні питання стосовно визначення цінової політики, це обов'язково позитивно відобразиться на прибутковості підприємства.

Пошук ефективних шляхів управління фінансовим станом підприємства в системі ринкових відносин зумовлює необхідність розробки певної стратегії. На сучасному етапі в Україні планування на підприємствах має бути гнучким і економічним. Різноманіття фінансових методів та інструментів, які традиційно використовуються в країнах з ринковою економікою, потребує адаптації до економіки України.

Формування ефективної стратегії управління фінансовим станом підприємства має включати такі етапи.

1. Збір та систематизація необхідної інформації.
2. Оцінювання фінансового стану підприємства.
3. Удосконалення фінансового механізму та визначення напрямів поліпшення фінансового стану підприємства.
4. Упровадження розроблених заходів.

Запропоновані компоненти стратегії управління фінансовим станом взаємодіють між собою (рис. 1). Постійно діюча система забезпечить ефективне управління фінансовим станом, що, у свою чергу, позитивно впливатиме на загальну стратегію та місію підприємства.

Розглянемо запропоновану стратегію управління фінансовим станом підприємства на прикладі ПАТ "Запоріжжкран".

Багато хто вважає, що для успіху в бізнесі головне – наявність двох складових: достатньої кількості коштів (початкового ка-

піталу) та вміння ними розпорядитися. Інші, причому найбільш успішні в бізнесі люди, вважають основними складовими успіху в бізнесі наявність достовірної інформації та уміння її використовувати. Важко сказати, хто з них правий. Істина, напевно, як завжди, десь посередині. Але у величезному значенні достовірної інформації, тим більше

фінансової, ніхто не сумнівається. Інформація – це головний елемент будь-якої з функцій управління. Володіння повною, достовірною, актуальною та оперативною інформацією уможливорює отримання ринкових переваг, знижує фінансовий ризик, ефективно підтримує прийняття рішень.

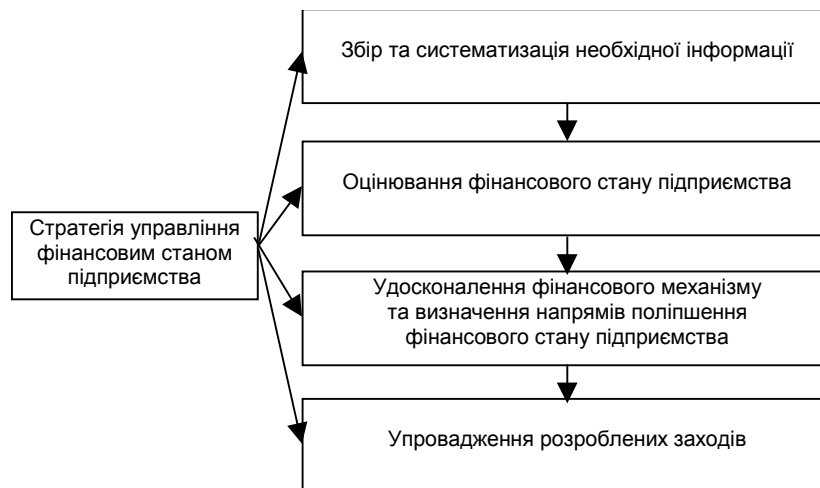

Рис. 1. Компоненти стратегії управління фінансовим станом підприємства

На підставі необхідної достовірної інформації необхідно періодично проводити оцінювання фінансового стану підприємства. Фінансовий стан підприємства залежить від результатів його виробничої, комерційної та фінансово-господарської діяльності. Передусім, на фінансовому стані підприємства позитивно позначаються безперебійний випуск і реалізація високоякісної продукції. Як правило, чим вищі показники обсягу виробництва і реалізації продукції, робіт, послуг і нижча їх собівартість, тим вища прибутковість підприємства, що позитивно впливає на його фінансовий стан. Неритмічність виробничих процесів, погіршення якості продукції, труднощі з її реалізацією призводять до зменшення надходження коштів на рахунки підприємства, в результаті чого погіршується його платоспроможність. Існує і зворотний зв'язок, оскільки брак коштів може призвести до перебоїв у забезпеченні матеріальними ресурсами, а отже, у виробничому процесі. Фінансова діяльність підприємства має бути спрямована на забезпечення систематичного надходження й ефективного використання фінансових ресурсів, дотримання розрахункової і кредитної дисципліни, досягнення раціонального співвідношення власних і залучених коштів, фінансової стійкості з метою ефективного функціонування підприємства. Саме цим зумовлено необхідність і практичну значущість систематичного оцінювання фінансового стану підприємства, яка відіграє суттєву роль у

забезпеченні його стабільного фінансового стану [1].

Фінансовий стан підприємства треба систематично й усебічно оцінювати з використанням різних методів, прийомів та методик аналізу. Це уможливить критичну оцінку фінансових результатів діяльності підприємства як у статистиці за певний період, так і в динаміці – за ряд періодів, дасть змогу визначити “больові точки” у фінансовій діяльності та способи ефективнішого використання фінансових ресурсів, їх раціонального розміщення.

Важко визначити, наскільки часто необхідно проводити оцінювання фінансового стану господарюючого суб'єкта. Усе залежить від виду діяльності, стадії розвитку підприємства, соціально-економічної, політичної ситуації в державі тощо. На підставі загального ознайомлення з підприємством вважаємо за доцільне проведення оцінювання фінансового стану підприємства на перше число кожного місяця та на перше число кожного року, що буде узагальнювати інформацію про фінансовий стан підприємства за весь рік.

Після оцінювання фінансового стану необхідно визначити напрями поліпшення діяльності підприємства [5]. По-перше, керівництву ПАТ “Запоріжжкран” слід звернути увагу на необхідність збільшення ліквідних активів на підприємстві. Найважливішими заходами для цього є:

- реорганізація економічних служб з метою підвищення ефективності їхнього

функціонування в напрямі збільшення обсягів збуту продукції та послуг;

- перегляд основних фондів підприємства, і якщо є такі, що безпосередньо не беруть участі у процесі виробництва, їх необхідно реалізувати;
- оптимізація структури оборотного капіталу (у тому числі за рахунок реалізації зайвих запасів товарно-матеріальних цінностей, сировини, незавершеного виробництва).

По-друге, не слід нехтувати позиковим капіталом. Поряд із власним капіталом підприємство певну частину своїх фінансових ресурсів формує за рахунок позикового капіталу. За питомою вагою у складі залучених джерел фінансування значне місце посідають банківські кредити та кредиторська заборгованість, у тому числі комерційний і товарний кредити. Необхідність кредиту як джерела поповнення фінансових ресурсів підприємства визначається характером кругообігу основних і оборотних активів. Але ж як джерело фінансування позиковий капітал теж має свої особливості:

- відносна простота формування базових показників оцінювання вартості. Це вартість обслуговування боргу у формі відсотків за кредит;
- виплати на обслуговування боргу відносяться на собівартість, що зменшує розмір оподаткованої бази підприємства, тобто розмір вартості позикового капіталу зменшується на ставку податку на прибуток;
- вартість залучення позикового капіталу тісно пов'язана з рівнем кредитоспроможності підприємства, оціненої кредитором. Чим вище кредитоспроможність підприємства за оцінкою кредитора, тим нижче вартість залученого позикового капіталу;
- залучення позикового капіталу пов'язане зі зворотним грошовим потоком щодо обслуговування боргу та погашення зобов'язань за основною сумою боргу.

Щодо позикового капіталу, то у підприємства ПАТ “Запоріжжкран” при наявній структурі коштів, високій рентабельності та лік-

відності є дуже великі можливості щодо його залучення.

Узагальнюючи вищезазначене, вважаємо за доцільне впровадження таких заходів щодо поліпшення управління фінансовим станом ПАТ “Запоріжжкран”:

1. Збільшити ліквідність активів, для чого переглянути основні фонди підприємства, і реалізувати ті, що безпосередньо не беруть участі у процесі виробництва товарів та послуг.

2. Збільшити суму позикового капіталу підприємства.

3. Використати додатково залучені кошти з метою збільшення обсягів виробництва товарів і послуг та проведення рекламної кампанії продукції й послуг підприємства шляхом використання послуг рекламного агентства з метою збільшення обсягів реалізації.

Для зменшення ризикованості проведення зазначених заходів рекомендовано збільшити поточні зобов'язання ПАТ “Запоріжжкран” шляхом отримання короткострокового кредиту банку. Збільшення позичених коштів призведе до збільшення коефіцієнта фінансового ризику до 0,3. Оскільки нормативне значення цього показника не повинне бути більше ніж 0,5, підвищення коефіцієнта до 0,3 не вплине негативно на фінансову стійкість підприємства.

Пропонуємо вдосконалити структурний аналіз використання фінансових ресурсів шляхом поліпшення аналізу ліквідності підприємства та його балансу, а також рейтингового оцінювання фінансових ресурсів підприємств. Ефективне використання фінансових ресурсів підприємств визначається тим, що при досягненні збалансованої структури активів (тобто при збереженні пропорції між обсягами наявних коштів, товарно-матеріальних запасів, дебіторською заборгованістю та вкладеннями в основні засоби) існує потенційна можливість підприємства успішно господарювати і збільшити прибуток. У табл. 1 наведено параметричний аналіз пасиву балансу на ПАТ “Запоріжжкран”.

Таблиця 1

Параметричний аналіз пасиву балансу на ПАТ “Запоріжжкран”

Показники	2008 р.	2009 р.	2010 р.
Коефіцієнт фінансової незалежності	0,911	0,943	0,897
Коефіцієнт концентрації позикового капіталу	0,089	0,057	0,103
Коефіцієнт співвідношення позикового і власного капіталу	0,097	0,061	0,115

Розглядаючи питання аналізу джерел формування і використання фінансових ресурсів підприємства, підтримуємо позиції авторів, які пропонують проводити відсотковий та індексний аналіз агрегованого пасиву та активу балансу.

У дослідженнях зазначено, що проведений окремо аналіз пасивів і активів балансу виконує лише функцію вертикального (структурного) аналізу, тому він має бути підкріплений ще й горизонтальним. Цього можна досягти за допомогою відповідних показників.

Горизонтальний аналіз кожної статті балансу – відносно трудомістка процедура, вона може виявити найбільш результативні співвідношення між частинами пасиву та активу. Тому вважаємо, що у статті достатньо показати фрагмент виконання функцій горизонтального аналізу за такими фундаментальними показниками:

а) індекс поточного активу, який показує питому вагу основних засобів і необоротних активів у джерелах власних засобів;

б) співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованості;

в) коефіцієнт участі власних і позичених коштів у матеріальних запасах.

З'ясування позитивних і негативних сторін кожного варіанта дає змогу констатувати:

а) найбільш простим за розрахунками вважається варіант, у якому формула розрахунку будується без урахування вагових коефіцієнтів. Проте практика свідчить, що питома вага повільно реалізованих активів і довгострокових пасивів є значною, а цей момент не враховано;

б) варіант, що бере до уваги питому вагу кожної групи активів і пасивів, породжує додаткові дії, які ускладнюють розрахунки;

в) варіант, що спирається на досвід експертів-аналітиків при визначенні величини вагових коефіцієнтів, вносить певний елемент умовності в результати розрахунків.

Пропонуємо при розрахунку узагальнювального показника ліквідності застосувати альтернативний варіант, у якому вагові коефіцієнти становитимуть $a_1 = 0,6$; $a_2 = 0,3$; $a_3 = 0,1$.

Цей розподіл має певне логічне підтвердження:

1. Найтерміновіші зобов'язання передбачено погашати найбільш ліквідними активами, тому їм відводиться найбільша частка. Хоча малоімовірно є ситуація, що всі кредитори висунуть свої претензії одночасно. З іншого боку, наявність у підприємства великої кількості тимчасово вільних незадіяних коштів є недоцільною, оскільки, по-

перше, ці кошти зазнаватимуть впливу інфляції, по-друге, їх можна ефективно використати в іншій сфері, отримавши за це прибуток. Саме із цих причин було вирішено надати ваговому коефіцієнту a_1 значення 0,6.

2. Короткострокові пасиви підлягають погашенню протягом 12 місяців після звітної дати. Вони не можуть мати раптовий характер погашення, що і позначилося на розмірі вагового коефіцієнта a_2 .

3. Обґрунтування розміру коефіцієнта a_3 випливає з призначення та напряму використання довгострокових кредитів.

Запропоновані в економічній літературі методики розрахунку рейтингових або узагальнювальних показників стану фінансових ресурсів мають певні недоліки, такі як: велика кількість показників та складність їх розрахунку для практиків; інколи невизначеність, які саме показники слід використовувати для розрахунку, а також певні межі для коригування.

При побудові методики з обмеженою кількістю показників нами виділено два підходи:

1. Перший ґрунтується на припущенні, що при проведенні розрахунків слід абстрагуватись від галузевої специфіки, виду продукції, яку виробляє підприємство. Тоді фінансові коефіцієнти розраховуватимуться тільки на підставі показників балансу і матимуть певні нормативні значення. Це дасть змогу використати їх для розрахунку загального рейтингового числа фінансового стану підприємства (рис. 2).

2. Другий варіант враховує особливості як галузі, так і окремого підприємства. Тому необхідним є варіант, коли потрібно використовувати коефіцієнти, що не мають нормативних значень. Показники фінансових коефіцієнтів, які братимуться щодо розрахунку, можуть бути використані не лише з даних балансу, а й зі звіту про фінансові результати, де вже враховується і цінова політика підприємства.

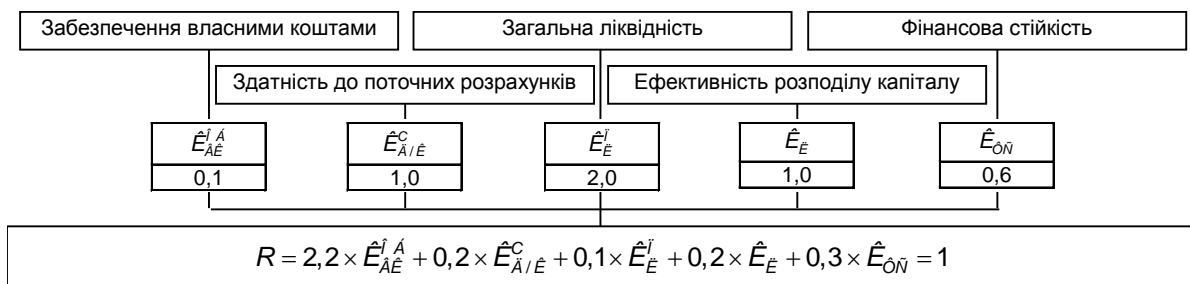

Рис. 2. Схема розрахунку рейтингового показника за методикою першого варіанта

Для визначення рейтингового показника згідно з першим варіантом запропоновано п'ять коефіцієнтів: коефіцієнт забезпечення

оборотних активів власними коштами, коефіцієнт поточної ліквідності, коефіцієнт фінансової стійкості, коефіцієнт співвідношен-

ня дебіторської і кредиторської заборгованості, коефіцієнт співвідношення позикового і власного капіталу.

Для другого варіанта методики, де інформаційна база представлена балансом та звітом про фінансові результати, склад коефіцієнтів змінюється, оскільки вже тут виявляються особливості господарської дія-

льності підприємств машинобудування, які виробляють однорідну продукцію. Тому перші три коефіцієнти залишаються без змін, а четвертим і п'ятим показниками будуть коефіцієнт трансформації (ресурсовіддача) та коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості (рис. 3).

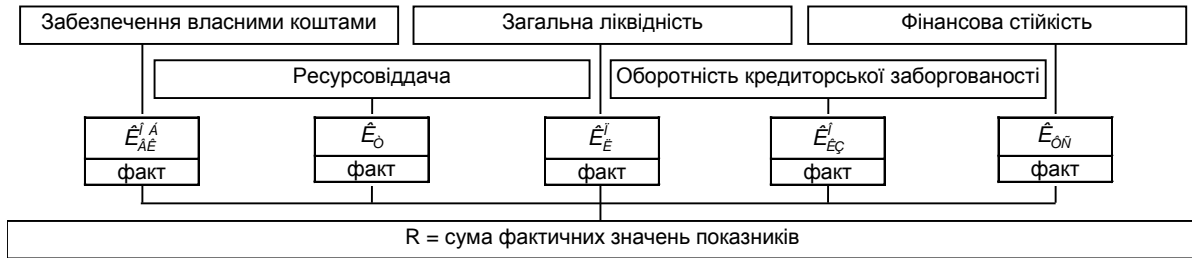

Рис. 3. Схема розрахунку рейтингового показника за методикою другого варіанта

Запропоновані методики дають змогу проаналізувати динаміку рейтингового оцінювання фінансових ресурсів підприємств важкого машинобудування.

Розрахунки оцінки та перевірки істотності кореляційного зв'язку між запропонованими показниками виконувались у режимі "Пакет аналізу" Microsoft Excel.

Порівняння математичного обґрунтування за двома варіантами на підставі коефіцієнтів детермінації $R_1^2 = 0,799$ та $R_2^2 = 0,892$ вказує на те, що система показників другого варіанта має сильніший зв'язок. Однак у другому випадку інформаційна база не обмежується лише балансом, а використовує й інформацію зі звіту про фінансові результати. Хоча слід нагадати, що для різноспрямованих підприємств з різномірним асортиментом продукції бажано користуватись лише інформацією, відображеною в балансі.

Таким чином, проведений логічний економічний аналіз із його математичним обґрунтуванням свідчить, що обидва варіанти прийнятні для практичного застосування.

Запропоновані методики допомагають розмістити підприємства за певними місцями, зважаючи на стан їх фінансових ресурсів. Такий підхід дає можливість проводити подібні ранжування як у просторі (порівняння різних підприємств між собою), так і в часі (встановлення динаміки розвитку одного й того самого підприємства за обраний період аналітичного дослідження).

Отже, запропоновані методики дають змогу працювати не лише у звичайному ритмі, а й у режимі експрес-аналізу фінансових ресурсів підприємств.

Упровадження запропонованих методик сприятиме підвищенню рівня оперативності для корегування планових показників і впровадження заходів мінімізації негативно-го впливу зовнішніх та внутрішніх факторів,

що, у свою чергу, позитивно вплине на прибутковість та ділову активність ПАТ "Запоріжжкран" та покращить фінансовий стан підприємства.

IV. Висновки

У системі управління підприємством аналіз формування і використання фінансових ресурсів – один із найсуттєвіших елементів. Користувачі даних бухгалтерського обліку і фінансових звітів, у яких відображаються фінансові ресурси, по-різному використовують методи фінансового аналізу для прийняття управлінських рішень. На багатьох підприємствах фахівці не можуть ґрунтовно провести аналіз фінансового стану підприємства, визначити напрями розвитку підприємства та уникнути небажаних відхилень нормального ходу господарської діяльності. Крім того, не існує об'єктивно визначеного переліку параметрів, що підлягають оцінюванню; відсутній чітко регламентований порядок розрахунку фінансових коефіцієнтів, які дають змогу більш повно проаналізувати діяльність господарюючого суб'єкта; оптимальні або нормативні значення фінансових показників у різних авторів мають різну величину, більше того, надаються різноманітні умовні позначення та назви однакових за змістом фінансових коефіцієнтів. Такої ситуації можна було б уникнути, якби існувала чітка методика аналізу формування та використання фінансових ресурсів підприємств за чинними формами фінансової звітності підприємств, що надало б можливості підприємству оцінити ефективність діючого фінансового механізму.

Аналіз формування та використання фінансових ресурсів підприємства рекомендуємо проводити за такими етапами: аналіз формування фінансових ресурсів у розрізі джерел власних і позичених коштів підприємства з подальшою деталізацією кожного із джерел; аналіз використання фінансових

ресурсів із розглядом у напрямі необоротних і оборотних активів та витрат майбутніх періодів з аналогічною деталізацією; аналіз ліквідності балансу підприємства; визначення рейтингового показника стану фінансових ресурсів підприємства для проведення аналізу як у часі, так і в просторі.

Аналіз ліквідності балансу рекомендуємо проводити через абсолютні та відносні показники. Аналіз ліквідності відносних показників пропонуємо проводити шляхом розрахунку коефіцієнтів абсолютної ліквідності, швидкої ліквідності, поточної ліквідності та узагальнювального показника ліквідності. Останній параметр у своїй розрахунковій формулі повинен обов'язково містити вагові коефіцієнти у розмірі $a_1 = 0,6$; $a_2 = 0,3$; $a_3 = 0,1$.

Список використаної літератури

1. Базидевич В.Д. Посилення ролі фінансів у трансформаційній економіці / В.Д. Ба-

зидевич // Фінанси України. – 2005. – № 5. – С. 5–10.

2. Семенов Г.А. Управление активами предприятия и их источниками : монография / Г.А. Семенов, А.М. Ткаченко. – Запорожье : ЗГИА, 2005. – 342 с.
3. Соколовська О.О. Вдосконалення функціонування фінансового механізму підприємства / О.О. Соколовська // Держава та регіони. Серія: економіка та підприємництво. – 2007. – № 3. – С. 83–86.
4. Глобальна економічна криза 2008–2010 років: світовий досвід та шляхи подолання в Україні : монографія / [під заг. ред. В.І. Ляшенка]. – Донецьк : Юго-Восток, 2010. – 414 с.
5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kran.zp.ua/>.

Стаття надійшла до редакції 22.03.2012 р.

Жилинская Л.О. Направления формирования стратегии управления финансовым состоянием предприятия

В статье детализированы методы анализа формирования и использования финансовых ресурсов предприятия путем конкретизации системы аналитических показателей, коэффициентов, порядка их расчета, расчет альтернативных вариантов обобщающего рейтингового показателя с целью определения уровня эффективности функционирования финансового механизма.

Ключевые слова: стратегия, ресурсы, финансовый механизм, анализ, финансовое состояние, рейтинговый показатель, ликвидные активы.

Zhilinsky L. Directions of forming of strategy of management of enterprise the financial state

Gone into detail methods of analysis of forming and use of financial resources of enterprises by the specification of the system of analytical indexes, coefficients, order of their calculation, calculation of alternative variants of summarizing rating index with the purpose of determination of level of efficiency of functioning of financial mechanism

Key words: strategy, resources, financial mechanism, analysis, financial state, rating index, liquid assets.